

อรวลัยภัทร เลิศหิรัญกิจ. (2549). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี*.

ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง, ดร.โฉมยง โต้ะทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการณ์ด้านการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ 15 ราย ภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ 30 ราย ใช้แบบสอบถามข้อมูลจากนักท่องเที่ยว 200 ราย และประชาชน 200 ราย รวมกลุ่มตัวอย่าง 445 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลจากการศึกษาพบว่า หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการณ์ด้านการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี ณ ปัจจุบันนี้ว่า การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม และสภาพพื้นที่ ยังไม่ค่อยมีความเป็นธรรมชาติเท่าที่ควร พื้นที่ที่สัตว์อาศัยยังคงดูคับแคบไม่เป็นธรรมชาติ บุคลากรยังขาดทักษะและความเชี่ยวชาญในการทำงาน การบริหารจัดการและการดำเนินงานยังเป็นแบบราชการแยกส่วนกันทำเป็นเชิงรับมากกว่าเชิงรุก การสร้างจิตสำนึก กระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีมากกว่านี้ ชุมชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับเชียงใหม่ในทิวเขาฟารี การประชาสัมพันธ์ขาดความต่อเนื่อง เน้นประชาสัมพันธ์เฉพาะในช่วงเทศกาล และชุมชนเห็นว่าควรพัฒนาด้านการทำการตลาด การลงทุนของผู้ประกอบการ และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในให้มีความเป็นสากล รวมทั้งพัฒนาการขนส่งมวลชน

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชียงใหม่ในทิวเขาฟารีไว้ 8 แนวทางคือ 1.การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม และสภาพพื้นที่ 2.การพัฒนาบุคลากร 3.การบริหารจัดการและการดำเนินงาน 4.การสร้างจิตสำนึก กระบวนการเรียนรู้ และกิจกรรม 5.การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น 6.การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยว 7.การส่งเสริมการลงทุน 8.การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ

Onwalaiphat Lerthirankit. (2006). *The Guidelines for Ecotourism Development of Chiangmai Night Safari*. Master thesis, M.S. (Ecotourism Planning and Management).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:

Asst. Prof. Dr. Rittichai On – ming, Dr. Chomyong Toatong.

This research aims to assess the tourism situation of Chiangmai Night Safari and to identify the strategies for the development of ecotourism for Chiangmai Night Safari. The research was conducted using both qualitative and quantitative methodologies. The data collection tools included a structured interview and a questionnaire. The qualitative was done through the interview of 15 informants from government sector and 30 from private sector/entrepreneurs. The quantitative was done by questionnaire gathering data from 400 informants; 200 of them were tourists and another 200 are community members. Cumulatively, the total number of samples was 455. Descriptive statistics was used for data analysis, which comprised the percentage, means and standard deviation.

The research findings showed that, at present, the arrangement of tourism resources, environments and the landscapes is not naturalistic enough. The living space for animals are still confined and not naturalized. Personnel still lack working skills and expertise. The management and operation procedures are quite bureaucratic. The organization has been divided into small functional departments that work independently from each other. Therefore, their performances are rather passive instead of proactive. The building up of the awareness about ecotourism, and the learning process and activities related to ecotourism should be encouraged. Most of local communities have not participated in the activities of Chiangmai Night Safari. The public relation lacks continuity because the PR activities are emphasized only at the time of festivities. The local community viewed that marketing strategy, the invitation for investment of entrepreneurs, and the facilities should be improved towards an international standard; and the mass transit system should be developed as well.

The researcher has proposed the following 8 strategies for the development of ecotourism for Chiangmai Night Safari: 1) The arrangement of tourism resources, environments and the landscapes; 2) Human resource development; 3) General management and operation; 4) The building up of awareness, learning process and activities; 5) The promotion of local community's participation; 6) The promotion of PR activities and the marketing activities for tourism; 7) The promotion of entrepreneurs' investment; and 8) The improvement of services and facilities.